

Hann skeytti ekkert um fegurð kvöldloftsins, það var eins og ljósblátt tjald seyn t n eð gulli hérgi fyrir hellismunnum, og að allur friður himinsins lægi hinu megin við það, en að allur jarðneskur andans óróleiki veki hjá vitringnum fyrir innan. Augu hans stækkuðu og urðu tryllingsleg, af því að stara stöðugt og með eftirvæntingu á klettaþakið og hellismunnum; en hann fann enga ánægju, ekkert er stöðvaði hróp hans.

“Synir hins lifðandi augnabliks, hálmur og hey”, tautaði hann ólandarlega um leið og guðhrædda, lítilsigilda fólkið gekk fram og aftur í rökkrunu fyrir utan hellinn, “hvað geta hinir sofandi hugir þeirra vitað um hátign Allah?”

Svo skeði það einn dag að Drottinn Guð leit niður á hellinn. Hver er sá, sem ekki hefir séð Drottins vegi í þessu. — hvernig hann klýfur himinhvelvinguna með hendi sinni og sópar skýjunum burt. Þannig svífta mennirnir sundur fellingunum á tjöldum sínum, til að horfa á sólaruppkomuna. Eins og tjaldskörin fellur til baka, svo þjóta skýin fram og aftur um loftið. Þegar skýin hreyfast, horfir Drottinn einhverstaðar niður á jörðina. Og sjá, þvert yfir hafsströndina og inn í gilið, þar sem hellirinn var, skein ljós mikið, bjartara en sólin, eins og sólin sjálf er bjartari en skin hennar á síkviku vatninu; og ljósið skein á andlit pílagríma, sem þyrptust þangað. Það var eitt augnablik af óumræðilegri dýrð, svo luktist himininn yfir ljósið mikla. Og gamli spekingurinn? Hann hafði ekki séð neitt, því hann var byrgður í helli sínum, hann hafði ekkert séð nema það, að pílagrímarinn litu upp móti ljósgeislunum að ofan.

“Á hvað eruð þið að horfa?” spurði einsetumaðurinn úr hellinum.

Pílagrímarinn veittu honum enga eftirtekt. Þeir stóðu undrandi og hræddir við sýnina. Sumir féllu til farðar og hörmuðu syndir sínar; aðrir gengu hljóðir í burt. Að lokum var að eins einn eftir, og einsetumaðurinn sparði hann aftur sömu spurningarinnar.

“Ég hefi séð ásjónu Allah”, sagði maðurinn með fagurri lotningu og andlit hans ljómaði eins og það hafði aldrei áður gert. En hann vildi ekki segja meira og fór í burt.